

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !**

A Pest megyei Munkaügyi Bíróság a dr. Csányi Éva jogtanácsos (1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt **D. Cs. felperesnek a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen gépjárművezetői pótlék folyósítása iránt** indított perében meghozta a következő

**í t é l e t e t**

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi továbbá a bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 1.500,- (egyezer-öttszáz) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Pest megyei Munkaügyi Bíróságon 3 egyező példányban kell benyújtani a Pest Megyei Bírósághoz címezve.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 251. §-ban, illetve a 252. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, csak az ítélet indokolása ellen irányul, vagy ha a másodfokú bíróság megítélése szerint az ügy eldöntése tárgyaláson kívül lehetséges.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul a felek tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejártá alatt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

## **I n d o k o l á s :**

A bíróság a tárgyalás anyaga alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes nyomozóként teljesít szolgálatot az alperesnél. Munkaköri feladatai ellátása során rendszeresen vezet szolgálati gépkocsit.

Az alperes 313-54/314. számú parancsával a felperes részére megállapított gépjárművezetői pótlék folyósítását 1999. május 1. napjával megszüntette. A felperes az intézkedés ellen panaszt nyújtott be az alpereshez, melyet az alperes 1999. június 30. napján kelt 18-167/1999. számú határozatával elutasított. A felperes 2000. október 24. napján keresetet nyújtott be az alperes ellen, azonban a Pest megyei Munkaügyi Bíróság 1.M.1015/2000/3. sorszámú határozatával az eljárást megszüntette, tekintettel arra, hogy a felperes elmulasztotta a Hszt. 196. § (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott 30 napon keresetindítási határidőt és méltányolható kimentési okot nem adott elő.

A felperes 2001. március 3. napján ismételten panaszt terjesztett elő, melyben kérte az elmaradt pótlék kifizetését, melynek következtében a 2001. március 30. napján megtartott elbeszélgetésen a szolgálati panaszát felterjesztették elbírálásra az alpereshez. Az alperes 2001. június 26. napján kelt 3-31/2001. számú határozatával a felperes szolgálati panaszát – tekintettel arra, hogy ugyanazon ténybeli alapból származó ugyanazon jogát kérte ismételten elbírálni – elutasította.

A felperes keresetet terjesztett elő, amelyben az alperes 1999. május 1. napjától 2000. január 1. napjáig terjedő időszakra 8 havi gépjárművezetői pótlék, összességében 27.040 Ft. és annak középátlagos, évi 20 %-os kamatának megfizetésére kötelezést kérte. Előadta, hogy nyomozói beosztásból következően fenti időszakban és azt követően is, rendszeresen vezetett szolgálati gépjárművet.

Az alperes érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a bíróság 1.M.1015/2000/3. sorszámú permegszüntető végzésében már érdemben döntött a felperes keresetéről, s mivel a felperes a jogorvoslati lehetőséggel nem élt, a parancs tartalmát eredménnyel többé nem kifogásolhatja.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott:

A Pp. 229. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet kizárja, hogy ugyanabból a ténybeli alapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazon felek egymás ellen új keresetet indíthassanak. Ennek megfelelően fenti törvényhely csak a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélethez fűz anyagi jogerőt, de a nem érdemi határozatokhoz, így a permegszüntető végzéshez nem kapcsolódik ilyen jogkövetkezmény.

Jelen per felperese gépjárművezetői pótlék folyósítása iránt már benyújtott keresetet, a pert azonban a bíróság 1.M.1015/2000/3. sorszámú végzésével megszüntette, tekintettel arra, hogy a felperes a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLVIII. törvény (Hszt.) 196. § (1) bekezdésében meghatározott 30 nap elteltével terjesztette elő keresetlevelét és igazolási kérelmet sem nyújtott be, továbbá a tárgyaláson mulasztása indokaira nézve – felhívás ellenére sem – nyilatkozott érdemben. A felperes a végzés kézhezvételét követően törvényben biztosított fellebbezési jogával nem élt, így a végzés jogerőre emelkedett.

A Hszt. 194. § (3) bekezdése alapján a panaszjog gyakorlásában senkit nem lehet korlátozni, a felperes ebből következően ismételt panasszal élt, melyet az alperes azzal utasított el, hogy a panasza korábbi kérelmével azonos tartalmú, ezért nem áll módjában ugyanazon ténybeli alapból származó ugyanazon jogát ismételten elbírálni.

Igaz ugyan, hogy a Pp. 229. § (1) bekezdése csak az ítélethez fűz anyagi jogerőt, megjegyzi azonban a bíróság, általános elvárás az, hogy a felek a perben jogaitak jóhiszeműen, rendeltetésüknek megfelelően kötelesek gyakorolni, illetőleg kötelezettségeiknek eleget tenni. A bíróság jelen pert megelőző eljárás során a felperest tájékoztatta perbeli jogairól, felhívta mulasztásának igazolására – figyelemmel arra, hogy a felperes keresetét a Hszt. 196. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn túl nyújtotta be -, és igazolási kérelmet sem terjesztett elő, azonban felperes ennek ellenére sem élt ezzel a jogával, a permegszüntető végzés elleni jogorvoslati lehetőséget sem merítette ki.

A bíróság rámutat arra, hogy a felperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben meghatározottak alapján mulasztására jogot nem alapozhat, tekintettel arra, hogy a törvényben biztosított jogaival már az ezt megelőző eljárásban sem élt, így a korábbi mulasztásának igazolása hiányában jogait jelen eljárás keretében sem teljesítheti többi joghatályosan.

A Pp. 107. § (1) bekezdése szerint az igazolási kérelmet az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított 15 napon belül lehet előterjeszteni. Ha azonban a mulasztás később jutott a félnek tudomására, vagy az akadály csak később szűnt meg, az igazolási kérelem határideje a tudomásszerzéssel, illetőleg az akadály megszűnésével veszi kezdetét. A mulasztástól számított három hónap eltelte után igazolási kérelmet előterjeszteni nem lehet.

Mindezek alapján a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a bíróság a perköltség megfizetésére a felperest kötelezte.

Budapest, 2002. február 8.

az aláírásban akadályozott Némedi Lászlóné és

Bartos János ülnökök helyett is

dr. Székely Katalin

bíró

PEST MEGYEI BÍRÓSÁG

mint másodfokú bíróság

8.Mf.21.218/2002/4.

## **J e g y z ő k ö n y v**

***D. Cs. felperesnek a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen gépjárművezetői pótlék iránt indított perében*** a Pest Megyei Bíróság 8.Mf. fellebbezési tanácsa előtt 2002. június 3. napján 9.00 órára kítűzött és 9.30 órakor megkezdett Budapest, XIV., Thököly út 97-101. sz. alatt, a VI. emelet 607. tárgyalóban nyilvánosan megtartott tárgyalásról.

Ezután a bíróság zárt tanácskozásban meghozta, elnök a visszahívott felek előtt nyilvánosan kihirdeti a következő

### **v é g z é s t :**

A megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az első fokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s :**

Az első fokú bíróság felperes keresetét, amely a gépjárművezetői pótlék folyósítására vonatkozott 1999. május 1-től december 31-ig terjedő időre, elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 1.500 Ft perköltséget.

Az indokolás szerint a felperes mulasztására jogot nem alapozhat, mivel a korábbi eljárás során az igazolási kérelmét határidőben nem nyújtotta be, így korábbi mulasztásának igazolása tárgyában jogait jelen eljárás keretében többé nem teljesítheti joghatályosan.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésében a felperes az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra történő utasítását kérte. Hivatkozott a Pp. 229. § (1) bekezdésére, amely szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélethez fűződik csak anyagi jogerő. Korábban a felek között folyamatban volt eljárás permegszüntető végzéssel fejeződött be. Ehhez pedig anyagi jogerő nem fűződik.

Alperes az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés annyiban alapos, hogy az első fokú bíróság a keresetet érdemben utasította el anélkül, hogy az érdemben ténylegesen vizsgálta volna.

Az első fokú bíróság a felperes rosszhiszeműségére alapozva hozta meg ítéletét. Ezt abban látta

megvalósulni, hogy a felperes a korábbi eljárás során a hiánypótlásra történt felhívásnak nem tett eleget a jogszabályban nyitva álló határidő alatt. Ugyanazzal a kereseti tartalommal pedig utóbb adott be ismét keresetet.

A megyei bíróság nem látta bizonyítottnak felperes rosszhiszeműségét. A felperes azt követően nyújtotta be ismételten kérelmét, amikor tudomást szerzett arról, hogy munkatársai a jogerős bírói ítélet alapján a gépjárművezetői pótlékot a perbeli időszakra vonatkozóan visszamenőleg megkapták.

Csak rámutat a megyei bíróság arra, hogy amennyiben a felperes rosszhiszeműsége megállapítható lenne, annak sem lehetne jogkövetkezménye a kereset érdemi elutasítása. A rosszhiszemű eljárás tilalmát sértő magatartás közvetlen jogkövetkezménye ugyanis a pénzbírság vagy egyéb jogkövetkezmények alkalmazása. Mint arra az első fokú bíróság helyesen utalt, a Pp. 229. § (1) bekezdése szerint csupán az ítélet jogereje zárja ki ugyanabból a tényalaptól származó ugyanazon jog iránti, ugyanazon felek közötti kereset indítását. Jelen esetben pedig a korábbi eljárás során az első fokú bíróság permegszüntető végzést hozott, ennek a jogszabályhelynek az alkalmazására tehát nincs lehetőség.

A fentiekre tekintettel a megyei bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot a per újabb tárgyalására és érdemi határozat hozatalára utasította.

Az új eljárás során az első fokú bíróságnak a felek által előterjesztett bizonyítékok alapján tényállást kell megállapítani és azt követően lesz lehetőség érdemben helyes ítélet meghozatalára.

dr. Benkő Ottó sk.

megyei bírósági tanácselnök

a tanács elnökie

Mogony Józsefné dr. sk.

megyei bíró, előadó

dr. Somné dr. Billege Margit sk.

megyei bíró, szavazó